

Pamatlietas puses

Prasītāja: *État belge*

Atbildētāja: *Biologie Dr Antoine SPRL*

Prejudiciālie jautājumi

Vai ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Ceturtajā direktīvā, kas attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem (Direktīva 78/660/EEK, 1978. gada 14. augusts, OV L 222, 11. lpp.), paredzētajiem noteikumiem par bilances sagatavošanu saskaņā ar kuriem:

- gada pārskatiem ir jāsniedz patiens un skaidrs priekšstats par sabiedrības aktīviem un pasīviem, finansiālo stāvokli un peļņu vai zaudējumiem (Direktīvas 2. panta 3. punkts);
- uzkrājumi saistībām un izdevumiem ir paredzēti tādu zaudējumu vai parādu segšanai, kuru īpatnības ir precīzi definētas un ir paredzams, ka tie varētu rasties bilances datumā vai arī ir droši zināms, ka tie radīsies, bet par kuriem nav skaidrs, kāds būs apjoms vai kurā datumā šie zaudējumi radīsies (Direktīvas 20. panta 1. punkts);
- novērtēšana jāveic, izmantojot pienācīgas piesardzības principu, jo īpaši ievērojot šādus nosacījumus:
 - pārskatā drīkst iekļaut tikai to peļņu, kas ir iegūta līdz bilances datumam;
 - ir jāņem vērā visas paredzamās saistības un potenciālie zaudējumi, kādi var rasties attiecīgajā pārskata gadā vai iepriekšējā pārskata gadā, pat ja šādas saistības vai zaudējumi kļūst zināmi tikai laikā starp bilances datumu un datumu, kurā sastāda gada pārskatu (Direktīvas 31. panta 1. punkta c), aa) un bb) apakšpunkts);
 - jāņem vērā ieņēmumi un izmaksas, kas attiecas uz pārskata gadu, neatkarīgi no datuma, kurā saņem vai nomaksā šādus ieņēmumus vai izmaksas (Direktīvas 31. panta 1. punkta d) apakšpunkts);
 - aktīvu un pasīvu posteņi ir jānovērtē atsevišķi (Direktīvas 31. panta 1. punkta e) apakšpunkts);

ir saderīgi tas, ka sabiedrība, kas ir akciju pirkuma iespējas emitente, var iegrāmatot minētās pirkuma iespējas nodošanas cenu kā ieņēmumus attiecīgajā finanšu gadā, kurā minētā pirkuma iespēja tiek izmantota, vai tās spēkā esamības termiņa beigās, lai ņemtu vērā risku, kādu līdz ar izdarīto apņemšanos uzņemas pirkuma iespējas emitents, [nevis] tajā finanšu gadā, kurā tiek īstenota pirkuma iespējas nodošana un tiek saņemta galīgā samaksa par to, ja risks, kādu uzņemas pirkuma iespējas emitents tiek novērtēts atsevišķi, iegrāmatojot uzkrājumu?"

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza *Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano* (Itālija) – *Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano/Palais Kaiserchron Srl*

(Lieta C-549/16)

(2017/C 030/23)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano*

Atbildētāja: *Palais Kaiserchron Srl*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 401. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka pievienotās vērtības nodokli un reģistrācijas nodevu (ko uzliek ražošanas līdzekļu nomas līgumiem, kas ir minēti Republikas prezidenta 1986. gada 26. aprīļa Dekrēta Nr. 131 40. pantā un šī dekrēta pielikuma "Tarifs – pirmā daļa" 5. panta 1. punkta a-bis) apakšpunktā) var iekasēt kumulatīvi, vai tādējādi, ka šis pēdējais nodoklis ir raksturojams kā apgrozījuma nodoklis?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. oktobrī iesniedza Centrale Raad van Beroep (Nīderlande) – J. Klein Schiphorst/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Lieta C-551/16)

(2017/C 030/24)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Centrale Raad van Beroep

Pamatlietas puses

Prasītājs: J. Klein Schiphorst

Atbildētāja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 63. un 7. pantu, tās mērķi un saturu, kā arī personu un darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, attiecīgās regulas 64. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās pilnvaras var izmantot tādējādi, ka pieteikumu par laikposma pagarināšanu bezdarbnieka pabalsta eksportam principā noraida, ja vien Uww [Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, Darba ņēmēju sociālās apdrošināšanas pārvaldības iestāde] neuzskata, ka eksporta laikposma pagarināšanu nevar atteikt individuālā gadījuma īpašo apstākļu dēļ, piemēram, tad, ja eksistē konkrētas un pierādāmas izredzes iegūt darbu?

Gadījumā, ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzoša:

2) Kādā veidā dalībvalstīm ir jāizmanto Regulas Nr. 883/2004 64. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās pilnvaras?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 3. novembrī iesniedza Kammergericht Berlin (Vācija) – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Lieta C-558/16)

(2017/C 030/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Kammergericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāja: Doris Margret Lisette Mahnkopf